

faa, og den blev lavet, ikke i Samklang med men ved Siden af Socialdemokratiet. Dette skal ikke være sagt for at vække Splid overfor Socialdemokraterne; men fordi jeg tror, at det er Sandhed, og Sandheden maa helst have Vren; det staa vi os Alle bedst ved. Deraf følger for Resten ikke, at vi ikke skulde kunne, som det igaar blev sagt fra mange Sider, arbejde sammen i god Forstaelse; jeg vil endogaa sige, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) sagde igaar, at det er ganske naturligt, at det Samarbejde har fundet Sted mellem Socialdemokratiet og os, som har fundet Sted. Det er ganske naturligt af den simple Grund, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) igaar berørte, at de Socialdemokrater, der sidde her, tale saaledes, at de staa til to Sider, som han sagde; de staa baade til Revolutionen fra neden og til Revolutionen fra oven, de staa her som et grundlovstro Parti, hævdeende Grundloven, og vi staa ganske paa samme Side. Derfor er det naturligt, at vi komme til at arbejde sammen, og at vi virkede sammen ved Valgene. Dertil kommer, at paa de forskjellige Reformomraader kunne vi mødes med dem i mange Stykker. Alle de Uretfærdigheder, som den nuværende Lovgivning lægger paa de Små og mindst Belskillede i Samfundet, ville vi med de Herrer tillivs. Det er kun adskillige af deres Grundprinciper, som vi maaste ikke kunne enes med dem om, naar den Tid kommer. Men det er ikke værd at tale derom nu; det kunne vi tale om, naar den Dag kommer, da det mulig vil vise sig at vi komme til at staa paa forskjellige Sider. Naar jeg altsaa ser paa, hvorledes det er gaaet ved Valgene Alt i Alt, og der ved tænker jeg ikke alene paa det sidste, men men tillige paa alle de Valg, der ere foregaaede i den Tid, da det nuværende Ministerium har siddet ved Roret og ført Regjeringens Ledelse her i Landet, saa ser jeg det saaledes, at disse Valg til sammen have givet en af vore bedste Digttere Ret, naar han synger:

„Albrig Seg med Lovens Ord,
Albrig Trumf i Folkets Bord,
Albrig Trods paa Magt og Rang
Vinder Seir i Dannebang“.

Det tror jeg har vilst sig ved Valgene Gang efter Gang. Der kan, som antydet, være stet enkelte Svingninger; ved det ene Valg kan Ministeriet have faaet 2—3 Tilhængere flere, men ved det andet Valg ere de saa faldne fra; og set i det Hele og Store er det blevet en stærkere og stærkere Folkebillie, der har udtalt sig mod den Sty-

relse, som vi have været Gjenstand for, og skulde jeg særlig nævne et Ord af den samme Digtter — det er forresten Hoftrup — som jeg synes, at det sidste Valg har sat paa en Maade et fast og utvetydigt Segl paa, da skulde det være dette:

„Dansk Folk! er end Du blødt,
Det skal ses, at Du staaer støt;
Albrig Du af Kampen træt
Sælg vil Din Frimands-Net“.

Jeg tror i Grunden, at det er derpaa, Valget peger. Hvad der kan være af mindre Forstyrrelser, eller hvad man vil kalde det, mellem de forskjellige Sider, er uvæsentligt. Det Væsentlige er det, at vi ville have Lov og Ret i Landet til alle Sider. Det vinder mere og mere Fodsætte i Befolkningen, og Folket slutter sig mere og mere dertil, det griber mere og mere om sig og rækker høiere og høiere op, det trænger ind i Lag, som før vare utilgængelige derfor, og vil engang vinde en Magt, saa stor, at det bliver umuligt, at den Rigsstyrelse, som vi have været Gjenstand for i adskillige Aar, kan staa imod.

Jungersen: Paa det forelagte Finanslovforslags § 19 ser man, at der forlanges en Sum af 25,000 Kr. til Fiskeriet i Almindelighed. Til Dphjælpsning af Fiskeriet overhovedet ser man, at der forlanges en Sum af 118,075 Kr., men deraf er omtrent Halvdelen, 56,270 Kr. en Følge af den vedtagne Fiskerilov. Det vil altsaa ses, at det er grumme smaa Summer, der paa Finansloven forlanges til at hjælpe og støtte Fiskeriet med. Naar henses til den store Fiskeribefolkning, vi have, tilbørlig begrundet i vort Lands geografiske Beliggenhed — det er jo tilbørlig at sige — skulde man rigtignok mene, at denne Sum burde forhøjes ikke saa faa Gange for at tilfredsstille de Krav, der med Rette stilles fra de fattige Fiskeres Side. Naar jeg har forlangt Ordet i Dag, er det nærmest for at henlede det høje Things Opmærksomhed paa et Forhold, som finder Sted paa Sjællands Vestkyst. Det vil erindres, at forrige Aar stillede 3 Medlemmer her i Thinget til Finanslovforslaget et Forslag om, at den Møle, som Staten eier paa Sjællands Nordvestkyst, maatte blive forlængt i alt 500 Fod — det er for Tiden 385 Fod —, hvorved den vilde komme ud paa 15 Fod Vand. Da dette Forslag vilde medføre en Udgift af 350,000 Kr., og da vi vare bange for, at Folkethinget og Regjeringen ikke for Diebliffet kunde gaa med til en saa stor Sum, stillede vi subsidært et Forslag om, at Mølen skulde forlænges med 200 Fod; det vilde koste 120,000 Kr. Den høitærende